Dosarul nr. 3r-1314/24
2-23104990-02-3r-07112024
Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, judecător Igor Barbacaru

D E C I Z I E

27 ianuarie 2025 **mun. Chişinău**

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul ***Victoria Sîrbu***
Judecătorii ***Andrei Caşcaval şi Angela Braga***

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de **SA ”Baza de Transport Auto nr. 28”,** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 octombrie 2024, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de SA ”Baza de Transport Auto nr. 28” împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind anularea scrisorii și obligarea restituirii plăcuțelor de înmatriculare,-

c o n s t a t ă:

La 20.07.2023, SA ”Baza de Transport Auto nr. 28” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind anularea scrisorii INSP nr.*****, cu obligarea pârâtului INSP să restituie plăcuţele de înmatriculare cu numerele *****, deţinute ilegal pentru unitatea de transport AUTOBUZ de model Mercedes 312 D, anul producerii *****, *****, ce aparţine cu drept de proprietate SA „Baza de Transport Auto 28”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 octombrie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată în instanța de contencios administrativ de către SA ”Baza de Transport Auto nr. 28” împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind anularea scrisorii și obligarea restituirii plăcuțelor de înmatriculare, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 octombrie 2024, ***la data de 22.10.2024, SA ”Baza de Transport Auto nr. 28” a contestat-o cu recurs***, solicitând anularea încheierii primei instanțe ca fiind neîntemeiată și nefondată.

În susținerea cererii de recurs, recurenta a indicat că, prima instanță eronat a conchis asupra inadmisibilității acțiunii, invocând în acest sens 2 argumente: 1) reclamantul a contestat acțiunile INSP, în privința cărora, legislația în vigoare prevede

căi de contestare distincte, prevăzute de Codul contravențional și 2) din materialele cauzei nu rezultă încălcarea a careva drepturi ale reclamantului de către INSP prin activitatea administrativă, iar reclamantul pretinde la încălcarea unor drepturi abstracte și iluzorii, reclamantul nu a indicat dreptul și libertatea legitimă încălcată de pârât, actele administrative individuale contestate, generatoare de efecte juridice care emană nemijlocit de la pârât.

Remarcă că, acțiunea înaintată este o acțiune în obligare, prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. b) art. 209 alin. (1), art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, astfel încât, acțiunea în obligare nu se referă la contestarea unor acte administrative individuale. Prin urmare, referințele instanței de fond, potrivit cărora nu au fost identificate drepturi sau libertăți încălcate prin actele administrative contestate nu sânt relevante, acțiunea în cauză nefiind una în contestare.

Consideră că, opinia instanței, potrivit căreia, realizarea drepturilor solicitate de reclamantă, prevede alte căi distincte de apărare, este una greșită, or, instanța nu a studiat înscrisurile anexate la dosar, din conținutul cărora reiese că reclamanta nu are altă posibilitate de a-și apăra drepturile, acțiunile pârâtului de ridicare a plăcuțelor cu numere de înmatriculare fiind realizată în baza unui înscris separat, care a avut ca act premergător un proces-verbal de contravenție.

Învederează că, contravenient de fapt nu a fost recurenta/reclamantă, ci o persoană fizică, Codul contravențional prevăzând posibilitatea contestării procesului-verbal cu privire la contravenție, dar nu și a actului de ridicare a plăcuțelor cu numere de înmatriculare.

Totodată, potrivit prevederilor Codului contravențional, sânt în drept să conteste procesul-verbal cu privire la contravenție doar anumiți subiecți ai procesului contravențional, pe când reclamanta SA ”BTA nr. 28” nu are nici un statut în procesul contravențional.

Mai mult ca atât, în eventualitatea ipotetică a ispăşirii sancţiunii contravenţionale de către contravenient şi executării cerinţelor INSP care au stat la baza ridicării plăcuţelor cu numerele de înmatriculare, un eventual refuz al INSP de restituire a plăcuţelor la cererea contravenientului nu poate fi contestat în temeiul prevederilor Codului contravenţional.

Din acest considerent, opinează că, concluzia instanţei de judecată, precum că SA”BTA-28” are posibilitatea de a-şi realiza drepturile solicitate prin cererea de chemare în judecată în cadrul altei proceduri de natură contravenţională, este ilegală.

Atestă că, concluzia instanţei, potrivit căreia, reclamantul nu a indicat dreptul şi libertatea legitimă încălcată de pârât şi actele administrative individuale contestate, de asemenea este una neîntemeiată, care contravine prevederilor legale şi materialelor din dosar, or, recurenta/reclamantă nu a contestat un act administrativ individual, deci nu a înaintat o acţiune în contestare, dar o acţiune în obligare și în acest caz nu există un act administrativ individual contestat, dar există refuzul (răspunsul) INSP de a

emite un act, care ar permite realizarea unui drept al reclamantei. Acest răspuns a fost anexat la materialele dosarului şi instanţa a făcut referinţă la el.

Referitor la invocarea de către reclamantă a dreptului încălcat - în cererea de chemare în judecată s-a menţionat că, prin prisma art. 1 şi Protocolului nr. 1 al CEDO, întreprinderea reclamantă se bucură de protecţia juridică a bunurilor sale, inclusiv împotriva acţiunilor ilegale ale agentului constatator. În conformitate cu art. 13 al CEDO şi art. 20 a Constituţiei R. Moldova, întreprinderea reclamantă se bucură de posibilitatea de apărare pe cale judiciară a drepturilor sale, fiind indicat de asemenea că la caz are loc interzicerea folosirii unităţii de transport ce îi aparţine reclamantei cu drept de proprietate, ș.a., fiind în mod clar invocată încălcarea dreptului la proprietate, făcându-se referinţă exactă la prevederile Protocolului nr. 1 al CEDO care se referă în exclusivitate la dreptul de proprietate.

Din acest motiv, consideră că concluzia instanţei, precum că reclamantul nu a invocat încălcarea unui drept al său contravine conţinutului materialelor din dosar.

Remarcă că, concluzia instanţei precum că, din materialele cauzei nu rezultă încălcarea a careva drepturi ale reclamantului de către INSP prin activitatea administrativă, de asemenea este una ilegală, o astfel de concluzie putând fi posibilă doar după examinarea în fond a cauzei, iar reclamantei nu i s-a oferit posibilitatea de a-și expune poziţia şi a prezenta probe şi argumente, instanţa stabilind eronat că de către INSP nu au fost încălcate drepturile reclamantei.

Mai indică că, concluzia instanţei precum că reclamantul pretinde la încălcarea unor drepturi abstracte şi iluzorii, contravine circumstanţelor din dosar, or, la caz, s-a invocat încălcarea dreptului la proprietate al reclamantei, aceasta din urmă fiind proprietara unităţii de transport, plăcuţele cu numere de înmatriculare a cărora au fost ridicate de către INSP.

În același context, subliniază că, legislaţia în vigoare nu permite exploatarea unităţii de transport (circulaţia pe drumuri publice), fără numere de înmatriculare. De asemenea, s-a indicat că unitatea de transport, este antrenată pentru deservirea rutelor de pasageri, la cerere fiind anexată copia Certificatului de înmatriculare.

Corespunzător, notează că, prin prezenta acțiune nu se pretinde încălcarea unui drept abstract sau iluzoriu, ci încălcarea unui drept real, asupra unui bun individualizat şi confirmat prin înscrisul anexat la cerere, cu explicarea modului în care este acest bun utilizat în scopuri legale de către compania reclamantă, cu explicarea faptului că prin acţiunile INSP, ultima este privată de posibilitatea administrării acestui bun, ca parte componentă a dreptului de proprietate.

Punctează că, concluzia instanţei privind lipsa procedurii administrative care ar cădea sub incidenţa Codului administrativ, contravine materialelor dosarului şi este ilegală. Astfel, instanţa de judecată a citat conţinutul Răspunsului INSP nr. 34/17-A-515/23 din 21.06.2023 şi a indicat fila dosarului, prin care reclamantei i s-a comunicat că, în conformitate cu prevederile art. 69, 70 Cod administrativ, a fost iniţiată procedura administrativă, iar în caz de dezacord cu decizia adoptată, în conformitate

cu prevederile art. 165 Cod administrativ, reclamanta are dreptul de contestare a acestuia în termen de 30 de zile.

Menționează că, conform prevederilor art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate, stabilită de lege, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă. Iar conform art. 39 alin (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Pe cale de consecință, atestă că, cererea prin care s-a solicitat obligarea INSP să emită un act prin care să restabilească un drept al companiei reclamante, a fost examinată de către INSP în cadrul unei proceduri administrative, pârâtul refuzând în executarea cerinţei, comunicându-i reclamantei că în caz de dezacord, aceasta poate contesta refuzul, în temeiul prevederilor Codului administrativ, iar instanţa de judecată a considerat că această cerinţă poate fi invocată în cadrul unui proces contravenţional, unde reclamanta/recurentă nu are nici un statut şi care de mult a fost încheiat.

Fiind notificat despre recursul depus de SA ”Baza de Transport Auto nr. 28”, *intimatul Inspectoratul Național de Securitate Publică* nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a prezentat referință la recurs.

În conformitate cu art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ consideră recursul declarat în termenul prevăzut de lege, având în vedere că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 10 octombrie 2024, fiind comunicată recurentei la data de 11.10.2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 22.10.2024.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

Completul de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Colegiul atrage atenția și la prevederile art. 2 alin. (3) lit. b) Cod Administrativ, care indică expres că, *prevederile prezentului cod nu se aplică raporturilor juridice ale autorităţilor publice care acţionează în baza Codului contravenţional sau Codului penal*.

Totodată, în concordanță cu art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Art. 5 Cod Administrativ, definește activitatea administrativă ca fiind totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Instanța de recurs notează că, în accepțiunea art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

În acord cu norma juridică înserată la art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 Cod Administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Instanța de recurs relevă de asemenea că, potrivit dispozițiilor legale statuate la art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 39 alin. (2) Cod Administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Instanța consideră necesar a reține și prevederile art. 189 Cod Administrativ, care prevede că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Colegiul învederează că, în temeiul art. 207 alin. (1), (2), lit. e) Cod Administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să menționeze că, în conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul Administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Astfel, instanța de recurs învederează că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în

contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Respectiv, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul reiterează că, deși acțiunea înaintată de SA ”Baza de transport Auto 28” este îndreptată împotriva unei autorități publice, obiectul litigiului din speță, nu implică contestarea unui act administrativ individual defavorabil ce urmează a fi examinată prin prisma normelor Codului administrativ, acestea ne fiind aplicabile la caz, or, solicitarea din prezenta acțiune, vizează raporturi juridice reglementate de legislația contravențională.

În lumina celor reliefate supra, Completul de judecată notează că, în cazul dezacordului reclamantei/recurentei cu acțiunile persoanelor responsabile de intentarea și gestionarea procedurii contravenționale, aceasta urmează să le conteste, în procedura prevăzută de lege, pentru această categorie de cauze.

nu pot fi reținute argumentele recurentei cu refetire la faptul că nu ar fi parte la procedura contravențională și, din acest motiv nu ar putea veni cu contestație în acest proces.

Fără a se expune cu referire la existența sau inexistența dreptului recurentei de a depune contestație în procesul contravențional, Colegiul relevă, că legislația națională oferă și alte pîrghii de apărare a drepturilor.

În acest context, instanța de recurs constată că, reclamanta/recurenta, nu poate revendeca încălcarea, prin activitate administrativă a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ, or, în sensul normelor Codului administrativ, revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi indicată vătămarea dreptului personal prin actul emis de autoritatea publică, expresiile utilizate în textul art.17, 39 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” referindu-se la drepturi subiective concrete, prima instanță corect dispunând declararea ca fiind inadmisibilă a acțiunii în contencios administrativ, promovată în instanță de către SA ”Baza de Transport Auto 28”.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente simplele bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00).

La caz, Completul specializat reține că, prin acțiunea depusă, reclamanta SA „BTA nr.28” contestă legalitatea scrisorii/răspunsului INSP nr.*****, prin care s-a constat lipsa temeiurilor juridice pentru a da curs pretențiilor formulate de către aceasta privind eliberarea plăcuţelor de înmatriculare cu nr. *****, efectuarea unei anchete de serviciu, cu elucidarea tuturor circumstanţelor descrise, atragerea la răspundere disciplinară a inspectorului ***** şi remiterea materialelor la Centrul Naţional Anticorupţie pentru examinarea abuzului comis de către inspector, sub aspect penal sau contravenţional, achitarea prejudiciului din contul IGP în mărime de 804 lei pentru fiecare zi de interzicere a exploatării mijlocului de transport de model Mercedes 312 D, cauzat prin reţinerea plăcuţelor de înmatriculare cu nr. ***** proprietarului SA „Baza de Transport Auto nr. 28”, care din data de 07.05.2023 până la data depunerii plângerii, constituie 13 668 lei, recalcularea şi achitarea prejudiciului până la data restituirii plăcuţelor de înmatriculare și înaintarea acţiunii de regres în privinţa inspectorului ***** pentru recuperarea prejudiciului material achitat de către IGP, SA „Baza de Transport Auto nr. 28”, solicitând totodată și obligarea pârâtului INSP să restituie plăcuţele de înmatriculare cu nr. *****, deţinute ilegal pentru unitatea de transport AUTOBUZ de model Mercedes 312 D, anul producerii *****, *****, ce aparţine cu drept de proprietate SA „Baza de Transport Auto 28”.

Prin urmare, raportând cadrul legal pre-citat, la circumstanțele de fapt reliefate mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, consideră că, prima instanță corect a concluzionat asupra inadmisibilității acțiunii înaintate în instanță de către „BTA nr.28”, or, prin acțiunea depusă, SA „Baza de Transport Auto 28” contestă acțiunile organelor de poliție – INSP, în privinţa cărora, legislaţia în vigoare prevede căi de contestare distincte, care nu fac obiectul contenciosului administrativ.

Colegiul învederează în acest sens că, Codul contravențional, Codul de procedură penală și Codul penal, stabilesc cadrul normativ special ce vizează ordinea/modul de contestare a acţiunilor agentului constatator, a organului de urmărire penală (ofiţer de urmărire penală, procuror), precum și ale actelor procedurale emise de acestea.

Respectiv, Colegiul remarcă că, reclamanta/recurentă, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin răspunsul INSP nr.*****, prin care s-a constat lipsa temeiurilor juridice pentru a da curs pretențiilor formulate de către aceasta. Or, după cum rezultă din art.17 Cod administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate cărora nemijlocit le sânt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

În această ordine de idei, Colegiul subliniază că, normele legale citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ

prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

Prin urmare, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SA ”BTA-28”, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată întemeiat nu a purces la examinarea și soluționarea fondului cauzei, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

Din considerentele enunțate, Colegiul concluzionează că, prima instanță a emis o soluție justă, iar simpla nemulțumire a părților cu aceasta, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, prima instanță întemeiat și justificat a declarat acțiunea ca fiind inadmisibilă, or, în speţă, reclamanta/recurentă nu a indicat dreptul şi libertatea legitimă încălcată de către pârât, iar argumentele invocate în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, ne fiind de natură să convingă instanța de recurs în necesitatea anulării actului judecătoresc contestat.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea primei instanțe, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SA ”Baza de Transport Auto nr. 28”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 10 octombrie 2024, emisă în cadrul acțiunii depuse de SA ”Baza de Transport Auto nr. 28” împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind anularea scrisorii și obligarea restituirii plăcuțelor de înmatriculare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul **Victoria Sîrbu**

Judecătorii **Andrei Cașcaval**

Braga Angela